

stili, če je šlo za njih versko prepričanje, a tudi noben vihar jih ni preganjal z branika, ko je bilo treba braniti in čuvati narod, njegovo zemljo in jezik, iz katerega so izšli.

Tak kremenit značaj in borec za vse lepo in dobro je bil profesor in pisatelj Maks Pleteršnik. Če nam ne bi nič drugega zapustil v dedščino, kot je njegov slovenski slovar, bi že zaslužil, da počastimo njegov spomin. Saj se je ravno v tem pokazala njegova ljubezen do rodne zemlje, ker se je lotil slovenskega slovarja. Zato je naša sveta dolžnost, da se ga spomnimo ob desetletnici njegove smrti. Dne 13. septembra t. l. preteče namreč 10 let, kar smo izročili njegove zemeljske ostanke materi zemlji na pokopališču v Pišecah. Njegovo truplo je sicer strohnelo, a duh njegov biva med nami in mora bivati in nas bodriti v življenja bojih in težavah do konca dni.

Ni bil samo pisatelj in znanstvenik, bil je tudi oče svojim dijakom, ki jim je bil profesor. Saj piše o njem v svojih spominih Janko Mlakar sledeče: »So ljudje, ki jih imamo sicer radi, pa jih prav posebno ne spoštujemo. So pa tudi taki, ki jih spoštujemo, dasi jih ne ljubimo. Edino o Pleteršniku se spominjam, da smo ga imeli radi in ga tudi spoštovali. Bil je pa tudi mož za to; vedno resen, a nikdar osoren, poleg tega pa dober in prizanesljiv do skrajnosti. Pleteršnik je bil osebnost, ki je nam naravnost vsilila spoštovanje in ljubezen. Pri njegovi uri smo bili mirni iz spoštovanja. Niti na misel ni nikomur prišlo, da bi motil pouk.«

Pleteršnik je bil tudi praktični katoličan. Ni obehal na veliki zvon, koliko je dobrega storil v gmotnem oziru dijakom rojakom in drugim revežem. To je vedelo le njegovo blago srce in pa marsikatera stran njegovih obširnih zapiskov. Da ni bilo nedelje, ko ne bi opravil svoje verske dolžnosti, dokazuje sledeči stavek iz njegovega dnevnika: »Zvečer (bilo je na cvetno nedeljo leta 1923) pa sem naenkrat začutil

bolečine v kolku in kolenu leve noge, da sem s težavo stopil na njo. Na cvetno nedeljo mi ni bilo mogoče iti k sv. maši.«

»V nesmrtnih delih mož živi!« In tako nesmrtno delo je Pleteršnikov slovenski slovar. Kdo še ga ni videl, kdo ne rabil? Le žal, da se ožji Pleteršnikovi rojaki, ko so določali krajevna imena, čeprav so imeli v rokah lastno-ročno pismo njegovo, v katerem je razložil ravno domače župnije krajevna imena, niso ravnali po njegovem pravopisu. Toda kljub temu ostane Maks Pleteršnik nesmrten v svojem delu. Še stoji hiša v Pišecah št. 68, kjer je tekla leta 1840 zibelka Pleteršnikova in je v njej leta 1923 zasnival večni sen. In da se oddolžimo spomenu velikega moža, mu hočemo iz hvaležnosti za trud in delo ob desetletnici smrti dne 17. septembra t. l. na rojstni hiši odkriti spominsko ploščo. Skromna bo, a dokazuje naj, da se Pišcece zavedajo, kdo in kaj nam je bil in je še Maks Pleteršnik.

Vse pa vabimo k tej slovesnosti, da dokažemo: »Umrli je mož! Ne, ni umrl! V nesmrtnih delih mož živi!«

*

DRUŠTVENE VESTI

Svobodomiselstvo in prosveta naroda.

Kako skrbi svobodomiselstvo za ljudsko prosveto, dokazuje Španija. Framasoni, liberalci in socialisti, ki ne dajo Španije iz svojih rok, imajo pred svojimi očmi samo eden cilj: razkristjanjenje javnega življenja. Da se to doseže, mora se pred vsem mladina razkristjaniti. Zato je španska vlada prisilila parlament, da je sprejel zakon o prepovedi zasebnih šol, v katerih so pou-



Samo, če raztopite Persil v hladni vodi, dosežete popoln učinek. Na to morate vedno paziti. Persil opere perilo da je belo kot sneg, svežduhtečo ter čuva pri tem izvanredno tkanino.

čevali redovniki in redovnice. Ob začetku novega šolskega leta se je pokazalo, kako škodljiv je ta zakon izobrazil mladine in ljudstva. Vlada bi morala mesto redovnikov in redovnic poslati v šole svetno učiteljstvo ter šole namestiti v drugih poslopih. Toda ne za prvo in ne za drugo ni dovolj denarja. Financie države in samoupravnih teles so v prav slabem stanju. V Barceloni ne more katalonska vlada redno plačevati niti cestnih pometalcev, kaj še le zmagati stroške za šole. Ker je vlada zaprla redovniške šole, bo samo v Barceloni letos ostalo nad 70.000 otrok brez pouka, ker ni ne šolskih prostorov, ne učiteljskega osebja. V tem mestu je prej bilo samo 172 javnih šol, dočim je bilo preko 400 zasebnih šol, katere so

nekje v garaži. Drugič vzame kos pečenega mesa iz kuhinjske omarice. Naenkrat se pa oglasi Herbertov glas: »Hej, stara, boš li pustila pečenko na mizici?« Žena je kakor ohrumljena od strahu, ker Herbert vendar ni v omari v kuhinji, pač pa sedi, kakor se je baš kar uverila, v svoji sobi in puši pipo. Drugič se zadene vsled neprevidnosti ob lutko, ki sedi na divanu. Lutka pade na tla in zakriči vsa ogorčena: »Pusti me na miru, ti staro vreteno!« Žena se postavi pred ljubelega Herberta in mu reče: »Ljubi, ali si dobro opravil na borzi?« — Herbertov glas, ki prihaja od bogznaj kako

Četrto poglavje.

Opazovanja skozi okno. — O strupeni gobi in neumnih sleparjih. — Erika in Elizabeta.

Prejšnji čas nikoli nisem mogel razumeti ljudi, ki so se zabavali s tem, da so po cele ure kukali skozi okno. Take ljudi sem vedno imel za topoglavce. Sedaj pa sam večkrat kukam skozi okno, kadar nimam nobenega drugega dela.

Stari Grčar še vedno seka drva na dvorišču. Včeraj predpoldne je prišlo mlado dekle in je prineslo starcu malico v košarici: dva debela reznja kruha in stekleničico žganja. Dekle je bilo tako, da je v naši dolini moralo vzbujati pozornost. Brhka in bujna, stara kakih osemnajst let, opravljena po modi. Nekako jezikavo, skoraj zaničljivo je pomolila starcu pičo. Stari je pač malo zarenčal nad njo, toda dekle je skomizgnila z ramami, se spogledljivo zazibala v bokih in se obrnila proč.

Tedaj je stopil Tim iz hiše — moj sluga Tim. Opazil sem, kako okretno se je približal dekletu

in kako vladno jo je pozdravil. In tako omejen v mišljenju in dejanju sem že, da sem tiho odprl okno, da bi ujel kaj na uho.

»Dober dan, gospodična Grčarjeva!«

»Dober dan, gospod Tim! Toda zakaj mi vedno pravite gospodična Grčarjeva? Saj vendar nisem. Ali mislite celo, da je stari tamkajle moj oče?«

Pokazala je proti drvarju, ki je delal na drugem koncu dvorišča. Tim se je abotno smejal.

»Kaj še — draga gospodična — kako bi mogel tako misliti? Tako star mož in tako mlado dekle! In poleg tega — kako pa bi mogel imeti on tako zalo hčer?«

»Zalo?« je vprašala, skomizgnila z ramami in se zazibala v bokih.

»Čudovito zalo!« je rekel Tim, ta osel.

»Oh, možki le tako govorite!« je vzdihnila. »In v kakšen prid mi je to?«

»V velik prid,« se je vnel Tim, »če je zala, jo to za mlado damo vse. To je vse. In vi človeka naravnost zamaknete, ljuba gospodična. Le v to svojo okolico ne sodite. Tudi jaz ne sodim v svojo

vodili in vzdrževali redovniki, odnosno ljudstvo s prostovoljnimi prispevki. Državo te šole niso stale niti pare. Tako je v Barceloni, nič drugače ni v ostali Španiji. To je dokaz, kaj je cilj svobodomiselnih prosvetnih politik: svobodomiselnih prosvetnih monopol ne služi razširjanju ljudske prosvete, marveč razkristjanjenju naroda in njegovega življenja.

*

Marija Srečna. Prosvetno društvo pri Mariji Srečni priredi na Malo gospojnico dne 8. septembra t. l., popoldne po večernicah v društveni dvorani »Materinsko proslavo«. Na sporedu je govor, deklamacije, petje in lepa, poučna igra »Za srečo«. Vsi prav iskreno vabljani! Bog živi!

Sv. Lenart v Slov. goricah. Prosvetno društvo »Zarja« priredi na praznik dne 8. t. m. v dvorani Narodnega doma popoldne po večernicah ob treh velezanimivo, ganljivo zgodovinsko žaloigro »Črni križ pri Hrastovcu«.

Frankolovo. Katoliško prosvetno društvo »Slomšek« je dobilo dovoljenje za zopetno delovanje. Kako bomo Slomškarji na Frankolovem delali? Dne 23. avgusta je nebo prav pošteno krstilo vse udeležence sestanka v društvenem domu. Kljub plohi se je nabralo toliko ljudi, da je dvorana bila skoraj polna. Ob tej priliki je nastopil tudi naš pevski

zbor, ki je zapel nekaj lepih pesmi. Ob splošnem zanimanju je pa govoril g. dr. Kajetan Gantar o pomenu prosvetnega dela. Na tem sestanku je postavila naša mladina temelj svojemu delovanju v bodočnosti. Sedaj že delujemo v sledečih odsekih: pevski, godbeni in tiskovni. V pripravi so pa fantovski, deklinski in dramatični odsek. Potem se bo začelo prijetno tekmovanje med seboj. Dne 13. avgusta je bil izlet našega društva k blagoslovitvi kapelice v Lipli, kjer je na priprošnjo Marije in Slomškega zopet pritekla voda, in to po presledku 18 mesecev. Dne 3. septembra je zopet prišel naš govornik g. dr. Gantar in je govoril o kmečkih puntih med Slovenci. Nastopili so tudi ob tej priliki naši vrli godci pod vodstvom g. Krofliča. Kdor hoče videti in okusiti delo in moč naše mladine, naj stopi med nas mladino! Po potu katoliške prosvete le krepko aprej!

Pišec. »Umrl je mož! Ne, ni umrl! V nesmrtnih delih mož živi!« Da! Resnične so te pesnikove besede. In 13. septembra t. l. poteče že 10 let, kar smo položili v grob ostanke nepozabnega našega rojaka profesorja in znanstvenika g. Maksa Pieteršnika. Kdo ne pozna njegovega slovarja, ki je na njem delal vse življenje! Da se temu možu oddolžimo, hočemo dne 17. septembra t. l. proslaviti 10letnico njegove smrti. Že danes vabimo vse na to 10letnico! Natančen program pa Vam sporočimo prihodnjič. Na svidenje!



Sv. Jernej nad Muto. Kakor je bilo naznanjeno v »Gospodarju« z dne 9. avgusta, je naredila letos Marijina družba iz Remšnika 24. avgusta izlet k Sv. Jerneju. Vsako leto priredijo take izlete iz Remšnika, enkrat fantje, drugič dekleta. Letos so si izbrali Sv. Jerneja kot svoj cilj. Pa se je tudi obhajal tokrat Jernejev god kot še menda nikoli, vsaj sedanji rod tega ne pomni. Cerkev je bila osnažena in ovenčana, da je bilo veselje: bodi zato izrečena javna zahvala dobri hiši Nagličevi in sosedom! Vreme je bilo lepo, po dežju razgled čist, zato je došlo mnogo tujcev iz Slo-

venjgradca in od drugod, tudi precej Avstrijcev je bilo tu, nekateri iz Gradca. Iz Remšnika so prišli razen g. župnika Pavliča in Marijine družbe še g. župan Jerič, občinski tajnik ter nekateri drugi. Bile so tri sv. maše, med temi dve peti, ki sta jih opravila vlč. g. Vid Pavlič in g. pater benediktinec iz Seckau-a na Štajerskem, ki nadomestuje bolnega g. župnika v Lovrencu. Mešani zbor 12 pevcev iz Remšnika pod vodstvom tamošnjega pevovodje je ubrano prepeval v cerkvi, potem na prostem narodne pesmi pod velikansko lipo, ki ima 8 m v obsegu in starost 300 do 400 let, a je še vedno zelena; takih lip je tukaj več. Najlepša med narodnimi je bila pesem: »O planine, ve moj raj!« Tudi Avstrijci so radi poslušali našo pesem. Popoldne smo šli vsi na razgled k Sv. Primožu, pri-

družil se je tudi g. pater, ki je prvič videl Dravo, doma je iz Porenja; iz Slovenjgradca sta se udeležila g. Ovčar in kapetan Smerečnik. Tudi Jernejeva nedelja se je dostojno obhajala, samo četrtkovga petja je manjkalo.

Marenberg. V starosti 46 let je umrla Terezija Mravljak. Skoraj eno leto je trpela na raku. — Hmelj smo že obrali. Obiravcev je bilo polno: domačih in tujih, otrok in odraslih. Tujci so bili iz prevajlske in ptujske okolice ter Hrvatice iz Medjimurja. Obiravcem so plačevali po 1.75 Din brez hrane, oziroma 1.50 D in hrano za merico, eden lastnik hmeljskih nasadov pa neverjetno nizko ceno 1.25 D s pičlo hrano za merico. Lastniki hmeljskih nasadov so dobro razpoloženi, saj so bile že prve pondbe nad 50 Din za 1 kg, sedaj pa so ponudbe dosegle že 90 Din za 1 kg. Kupčij je bilo sklenjenih le malo: najnižja po 56 Din za 1 kg, večina pa čaka, ker pravijo časopisna poročila, da so cene hmelju čvrste. — Ustanovili so se trije samostojni carinski oddelki, in sicer na Remšniku, Radlu in v Bistriški grahi pod Pernicami, da ne bo treba tihotapcev goniti z meje v Marenberg. Iz Marenberga odideta dva finančna stražnika na Remšnik in trije na Radel.

Ranče. V Domadenikovo hišo se je v preteklem tednu že v drugi prikradla bela žena smrt. V mesecu marcu smo pokopali mater v častiljivi starosti 87 let. Hitro za njo pa je sledil sin Franc v starosti 53 let. Bil je vzoren krščanski gospodar, brat dveh županov in naročen na »Slovenskega gospodarja« že 20 let. Neozdravljiva pljučnica mu je pretrgala nit življenja v enem tednu. Med boleznijo je bil spreviden s sv. zakramenti. Pogreb pokojnega se je vršil dne 21. avgusta v Slivnici. Ob spremstvu dveh gg. duhovnikov se je pomikal žalni sprevod po zelenem Pohorju na mirodvor. Pogreba so se udeležili sorodniki, znanci in prijatelji, ki so se ga spominjali

Modne liste,

liste za ročna dela vseh vrst, kupujte in naročajte v knjigarnah Tiskarne sv. Cirila v Mariboru: Koroška cesta 5 — Aleksandrova cesta 6 — Kralja Petra trg 4.

okolico. Vedno sem bil dvorni upravitelj v imenitnih hišah, sedaj pa sedim v tej le koči. To delam gospodu Hubertu na ljubo, ki me je prosil, naj ga ne zapustim.«

»No, saj se vam dobro godi tukaj!«

»Dobro? Moj Bog! Navajen sem čisto kaj drugega. No, večno to tukaj ne bo trajalo! Gospod Hubert ima svoje dobre lastnosti, zato ga nočem zapustiti. Toda če se ne bo odločil, da se vrne v glavno mesto, moram napraviti konec; meni je treba velikomestnega zraka.«

Dekle je vzdihnilo. Tim je nadaljeval:

»In vi, gospodična — kako pa vam je pravzaprav ime?«

»Bianka!«

»Oh — Bianka je lepo ime — to blagoglasje v imenu — prekrasno! Torej, gospodična Bianka, kakor hitro bom zopet v glavnem mestu, tedaj vas bom napeljal. Gotovo bi radi v veliko mesto?«

»Saj sem bila že tam!«

»V velikem mestu ste že bili, gospodična Bianka?«

»Da — dve leti. Potem sem pa morala k tistim — tistim ljudem nazaj.«

»Ali so to — saj nočem — oprostite — saj nočem biti brezobziren; toda, ali so to vaši sorodniki?«

»Ne vem,« je rekla kljubovalno; »morebiti sta cigana in sta me kje ukradla.«

»Hm,« je odgovoril Tim. »Hm! Da bi vam bila res v sorodu, tega si ne morem misliti. Videti ste — videti ste kar nekako aristokratični. Da, res! Ti lični binclji na primer; mislim namreč vaše členke na nogi. Poglejte, gospodična Bianka, jaz razumem to: ozki členki in majhne roke so vselej znamenje plemenitega plemena. In poleg tega ta srčkano majhna usta, ki —«

»Bianka!«

Čez dvorišče je zadonel besen klic. Na cesti, pred mojo vrtno ograjo, je obstal voz, na visokem kozlu pa se je dvignil mlad fant in je požugal s pestjo.

»Bianka — takoj mi pridi sem!«

»Kdo pa je to?« je vprašal Tim.

daleč, odgovori: »S kom pravzaprav govorite?« Posebno jo sill v obup ona lutka na zofi, ki prične na lepem kričati ter zmerjati. Žena pripoveduje sodniku: »Lepega dne sem odmašila steklenico pive in iz steklenke mi je buknil trikratni »živijo!« — »Ločitev je dovoljena,« je razsodil sodnik. »Svetoval bi vam pa, če si boste zbrali po ameriški navadi drugega moža, nikar se ne poročite z govornikom iz trebuha, je še posvaril nesrečno ženko g. sodnik, predno je ostavila sodno dvorano.

Avtomobili kot gledališke lože.

Mesto Camden v severnoameriški državi

vodili in vzdrževali redovniki, odnosno ljudstvo s prostovoljnimi prispevki. Državo te šole niso stale niti pare. Tako je v Barceloni, nič drugače ni v ostali Španiji. To je dokaz, kaj je cilj svobodomiselnih prosvetnih politik: svobodomiselnih prosvetnih monopol ne služi razširjanju ljudske prosvete, marveč razkristjanjenju naroda in njegovega življenja.

*

Marija Srečna. Prosvetno društvo pri Mariji Srečni priredi na Malo gospojnico dne 8. septembra t. l., popoldne po večernicah v društveni dvorani »Materinsko proslavo«. Na sporedu je govor, deklamacije, petje in lepa, poučna igra »Za srečo«. Vsi prav iskreno vabljeno! Bog živi!

Sv. Lenart v Slov. goricah. Prosvetno društvo »Zarja« priredi na praznik dne 8. t. m. v dvorani Narodnega doma popoldne po večernicah ob treh velezanimivo, ganljivo zgodovinsko žaloigro »Črni križ pri Hrastovcu«.

Frankolovo. Katoliško prosvetno društvo »Slomšek« je dobilo dovoljenje za zopetno delovanje. Kako bomo Slomškarji na Frankolovem delali? Dne 23. avgusta je nebo prav pošteno krstilo vse udeležence sestanka v društvenem domu. Kljub plohi se je nabralo toliko ljudi, da je dvorana bila skoraj polna. Ob tej priliki je nastopil tudi naš pevski

zbor, ki je zapel nekaj lepih pesmi. Ob splošnem zanimanju je pa govoril g. dr. Kajetan Gantar o pomenu prosvetnega dela. Na tem sestanku je postavila naša mladina temelj svojemu delovanju v bodočnosti. Sedaj že delujemo v sledečih odsekih: pevski, godbeni in tiskovni. V pripravi so pa fantovski, deklinski in dramatični odsek. Potem se bo začelo prijetno tekmovanje med seboj. Dne 13. avgusta je bil izlet našega društva k blagoslovitvi kapelice v Lipli, kjer je na priprošnjo Marije in Slomškega zopet pritekla voda, in to po presledku 18 mesecev. Dne 3. septembra je zopet prišel naš govornik g. dr. Gantar in je govoril o kmečkih puntih med Slovenci. Nastopili so tudi ob tej priliki naši vrli godci pod vodstvom g. Krofliča. Kdor hoče videti in okusiti delo in moč naše mladine, naj stopi med nas mladino! Po potu katoliške prosvete le krepko aprej!

Pišec. »Umrl je mož! Ne, ni umrl! V nesmrtnih delih mož živi!« Da! Resnične so te pesnikove besede. In 13. septembra t. l. poteče že 10 let, kar smo položili v grob ostanke nepozabnega našega rojaka profesorja in znanstvenika g. Maksa Pieteršnika. Kdo ne pozna njegovega slovarja, ki je na njem delal vse življenje! Da se temu možu oddolžimo, hočemo dne 17. septembra t. l. proslaviti 10letnico njegove smrti. Že danes vabimo vse na to 10letnico! Natančen program pa vam sporočimo prihodnjič. Na svidenje!



Sv. Jernej nad Muto. Kakor je bilo naznanjeno v »Gospodarju« z dne 9. avgusta, je naredila letos Marijina družba iz Remšnika 24. avgusta izlet k Sv. Jerneju. Vsako leto priredijo take izlete iz Remšnika, enkrat fantje, drugič dekleta. Letos so si izbrali Sv. Jerneja kot svoj cilj. Pa se je tudi obhajal tokrat Jernejev god kot še menda nikoli, vsaj sedanji rod tega ne pomni. Cerkev je bila osnažena in ovenčana, da je bilo veselje: bodi zato izrečena javna zahvala dobri hiši Nagličevi in sosedom! Vreme je bilo lepo, po dežju razgled čist, zato je došlo mnogo tujcev iz Slo-

venjgradca in od drugod, tudi precej Avstrijcev je bilo tu, nekateri iz Gradca. Iz Remšnika so prišli razen g. župnika Pavliča in Marijine družbe še g. župan Jerič, občinski tajnik ter nekateri drugi. Bile so tri sv. maše, med temi dve peti, ki sta jih opravila vlč. g. Vid Pavlič in g. pater benediktinec iz Seckau-a na Štajerskem, ki nadomestuje bolnega g. župnika v Lovrencu. Mešani zbor 12 pevcev iz Remšnika pod vodstvom tamošnjega pevovodje je ubrano prepeval v cerkvi, potem na prostem narodne pesmi pod velikansko lipo, ki ima 8 m v obsegu in starost 300 do 400 let, a je še vedno zelena; takih lip je tukaj več. Najlepša med narodnimi je bila pesem: »O planine, ve moj raj!« Tudi Avstrijci so radi poslušali našo pesem. Popoldne smo šli vsi na razgled k Sv. Primožu, pri-

družil se je tudi g. pater, ki je prvič videl Dravo, doma je iz Porenja; iz Slovenjgradca sta se udeležila g. Ovčar in kapetan Smerečnik. Tudi Jernejeva nedelja se je dostojno obhajala, samo četrtkovga petja je manjkalo.

Marenberg. V starosti 46 let je umrla Terezija Mravljak. Skoraj eno leto je trpela na raku. — Hmelj smo že obrali. Obiravcev je bilo polno: domačih in tujih, otrok in odraslih. Tujci so bili iz prevajlske in ptujske okolice ter Hrvatice iz Medjimurja. Obiravcem so plačevali po 1.75 Din brez hrane, oziroma 1.50 D in hrano za merico, eden lastnik hmeljskih nasadov pa neverjetno nizko ceno 1.25 D s pičlo hrano za merico. Lastniki hmeljskih nasadov so dobro razpoloženi, saj so bile že prve pondbe nad 50 Din za 1 kg, sedaj pa so ponudbe dosegle že 90 Din za 1 kg. Kupčij je bilo sklenjenih le malo: najnižja po 56 Din za 1 kg, večina pa čaka, ker pravijo časopisna poročila, da so cene hmelju čvrste. — Ustanovili so se trije samostojni carinski oddelki, in sicer na Remšniku, Radlu in v Bistriški grahi pod Pernicami, da ne bo treba tihotapcev goniti z meje v Marenberg. Iz Marenberga oddeta dva finančna stražnika na Remšnik in trije na Radel.

Ranče. V Domadenikovo hišo se je v preteklem tednu že v drugi prikradla bela žena smrt. V mesecu marcu smo pokopali mater v častiljivi starosti 87 let. Hitro za njo pa je sledil sin Franc v starosti 53 let. Bil je vzoren krščanski gospodar, brat dveh županov in naročen na »Slovenskega gospodarja« že 20 let. Neozdravljiva pljučnica mu je pretrgala nit življenja v enem tednu. Med boleznijo je bil spreviden s sv. zakramenti. Pogreb pokojnega se je vršil dne 21. avgusta v Slivnici. Ob spremstvu dveh gg. duhovnikov se je pomikal žalni sprevod po zelenem Pohorju na mirodvor. Pogreba so se udeležili sorodniki, znanci in prijatelji, ki so se ga spominjali

Modne liste,

liste za ročna dela vseh vrst, kupujte in naročajte v knjigarnah Tiskarne sv. Cirila v Mariboru: Koroška cesta 5 — Aleksandrova cesta 6 — Kralja Petra trg 4.

okolico. Vedno sem bil dvorni upravitelj v imenitnih hišah, sedaj pa sedim v tej le koči. To delam gospodu Hubertu na ljubo, ki me je prosil, naj ga ne zapustim.«

»No, saj se vam dobro godi tukaj!«

»Dobro? Moj Bog! Navajen sem čisto kaj drugega. No, večno to tukaj ne bo trajalo! Gospod Hubert ima svoje dobre lastnosti, zato ga nočem zapustiti. Toda če se ne bo odločil, da se vrne v glavno mesto, moram napraviti konec; meni je treba velikomestnega zraka.«

Dekle je vzdihnilo. Tim je nadaljeval:

»In vi, gospodična — kako pa vam je pravzaprav ime?«

»Bianka!«

»Oh — Bianka je lepo ime — to blagoglasje v imenu — prekrasno! Torej, gospodična Bianka, kakor hitro bom zopet v glavnem mestu, tedaj vas bom napeljal. Gotovo bi radi v veliko mesto?«

»Saj sem bila že tam!«

»V velikem mestu ste že bili, gospodična Bianka?«

»Da — dve leti. Potem sem pa morala k tistim — tistim ljudem nazaj.«

»Ali so to — saj nočem — oprostite — saj nočem biti brezobziren; toda, ali so to vaši sorodniki?«

»Ne vem,« je rekla kljubovalno; »morebiti sta cigana in sta me kje ukradla.«

»Hm,« je odgovoril Tim. »Hm! Da bi vam bila res v sorodu, tega si ne morem misliti. Videti ste — videti ste kar nekako aristokratični. Da, res! Ti lični binclji na primer; mislim namreč vaše členke na nogi. Poglejte, gospodična Bianka, jaz razumem to: ozki členki in majhne roke so vselej znamenje plemenitega plemena. In poleg tega ta srčkano majhna usta, ki —«

»Bianka!«

Čez dvorišče je zadonel besen klic. Na cesti, pred mojo vrtno ograjo, je obstal voz, na visokem kozlu pa se je dvignil mlad fant in je požugal s pestjo.

»Bianka — takoj mi pridi sem!«

»Kdo pa je to?« je vprašal Tim.

daleč, odgovori: »S kom pravzaprav govorite?« Posebno jo sill v obup ona lutka na zofi, ki prične na lepem kričati ter zmerjati. Žena pripoveduje sodniku: »Lepega dne sem odmašila steklenico pive in iz steklenke mi je buknil trikratni »živijo!« — »Ločitev je dovoljena,« je razsodil sodnik. »Svetoval bi vam pa, če si boste zbrali po ameriški navadi drugega moža, nikar se ne poročite z govornikom iz trebuha, je še posvaril nesrečno ženko g. sodnik, predno je ostavila sodno dvorano.

Avtomobili kot gledališke lože.

Mesto Camden v severnoameriški državi

kot krepkega moža, nikoli v brezdelju. Zaprta žena in šest nepreskrbljenih otrok. Naj v miru počiva!

Sv. Trojica v Slov. goricah. Naše prostov. gasilno društvo je izgubilo že dva člana in to: g. A. Rozmana in g. Ivana Horvata, čevljarja, občinskega slugo in preglednika mesa. Nenadoma je umrl g. Horvat v nedeljo dne 27. avgusta ob 10. uri ponoči. Rajnima svetila večna luč!

Središče ob Dravi. Letošnja jesen nas ni obdarovala z obilnim sadjem, zato pa je tem večje povpraševanje za njim. Srečni oni, ki imajo kaj jabolka za oddajo, da tako pridejo vsaj do nekaj dinarjev. Kupci letajo od sadonosnika do sadonosnika in pobirajo vse, kar je količkaj zrelo in porabno. Boljše sorte pridejo 1 kg do 2.50 Din. — Kapelico je dal postaviti posestnik Brumen iz Salovec na čast presv. Srcu Jezusovemu ter tako izpolnil obljubo, storjeno v vojni, če se srečno povrne domov. Zaprošeno je tudi za dovoljenje, da bi se v kapelici smela vršiti služba božja.

Leskovec pri Ptuj. O smrti, kako naglo izvršuješ svoj posel letos po naši župniji! Sveži grobovi nam kličejo: »Človek, človek, kam te pot pelja.« Pred kratkim smo stali ob svežem grobu Ane Merc, rojene Topolovec. Šla je iskati pomoči k zdravniku vesela, kakor ji je bilo prirojeno, pa ni se več vrnila. Zdravnik ji je z upanjem, da ni prepozno, svetoval bolnišnico, katere se je zelo bala, in tam je njeno usmiljeno srce do vseh, ki so želeli njena pomoči, omagalo v groznih bolečinah. Vsak, ki jo je želel videti še enkrat, se je ob pogledu na njeno rakev, ko je bila pripeljana k domači cerkvi, užalostil. S cveticami, katere je rajna tako rada gojila tudi za cerkev, so dohira srca kar obsula njeno rakev. Pogreb je vodil prč. g. dekan Škamlec z g. dr. Kociperjem. Zvesta je bila Mariji kot dekle in tudi kot žena. Božje Srce, ki kraljuje v prelepi kapelici ob domu, katerega je rajna morala tako naglo zapustiti, komaj v 42. letu, Tebi so znane vse njene žrtve. Po besedah: pridite k meni trudni in obteženi, usmili se svoje služabnice! Priporočamo jo v požno molitev! Blag ji spomin!

Konjice. Srečni čas počitnic je minul, šolsko leto se začne. Treba bo zopet odpreti knjigo in začeti možgansko delo. Marsikatera

Hmelj zopet nese!

Nekaj let so sicer hmeljarji imeli skrbi, kaj bo s hmeljem, nekateri so ga kar začeli opuščati, toda zopet je prišel čas, da hmelj zelo dobro nese! Letos ponujajo zanj že prav lepe svote.

Samo dober hmelj ima dobre cene!

Kdor hoče za svoj hmelj dobiti dobre cene, mora znati s hmeljem pravilno ravnati. Posebno važno je obiranje, prebiranje in sušenje, kar se lahko vsak najbolj strokovno podučiti iz knjige

»Hmeljarstvo«,

ki jo je napisal strokovnjak inž. Vinko Sadar. Naročite knjigo danes, vsaj 10-krat se vam bo že letos izplačala! Dobite jo v vsaki knjigarni. Cena ji je 50 Din. Naročila sprejema

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

glavica se bo zdramila iz počitniškega počivanja. »Po delu mir, po miru zopet delo«, tako je vse v redu. — Kaj radi se imajo naši fantje. Ob priliki cerkvenega proščenja na Prihovi na Veliki Šmaren so se fantje (ne iz prihovske župnije) pozdravili z noži. Ali ni to nekaj, kar ne spada v človeško družbo? Gotovo je vzrok temu demon alkohol, ki je že tolikim mladeničem bil v nesrečo in sramoto. — Isti dan je neki N. hudo pretepel ženo A. F. ter ji raztrgal obleko. Prizadjal ji je hude poškodbe po vsem telesu. Do prepira je došlo radi vode. Z zadevo se bavijo konjiški orožniki z vso vneto. — Gasilni dom v Tepanju bo v bližnjem času blagoslovljen. Podrobnosti bomo sporočili. — Neprestano nas strašijo razna neurja. V noči od 12. na 13. avgusta je razsajala po okolici silovita nevihta z viharjem in točo ter silnim treskanjem. Toča se precej pozna v vinogradih in na koruzi. Rabimo pohlevnega dežja, trdega pa ne. — Prosvetno društvo še ni vzpostavljeno. Zakaj ne? V takem kraju, kot so Konjice, bi ga bilo treba imeti. Od ukinitve je kraj v popolnem prosvetnem spanju. Vsak čas pričakujemo ugod-

nega poročila. — Kakor se sliši, bo naša mladina vprizorila neko igro. Smo pač radovedni, ker že od 10. februarja, ko se je tako imenitno postavil »Guzaj«, nismo videli nobene predstave. — Klopotei so začeli brniti ter strašiti vrabce in vrane. Jesen se bliža, grozdje je začelo zoreti. Bog daj, da bi po sreči dozorelo. — Silni naliivi z neprestanim bučanjem in grmenjem so se vršili dne 21. in 22. avgusta. Kakor je razvidno, je to storilo konec dosedanj suši, ki se je že precej poznala na pridelkih. Kakor ni ostala brez škode suša, tako bo tudi deževje imelo svoje posledice: gnitje krompirja, ki ga je že letos tako malo, posebno v hribih, kjer se nahajata pod sipom samo eden do dva. To ni nikaka šala za sedanji čas. — V našem kraju se dobi »Slovenec«. Manjka pa še »Slovenski gospodar«, po katerem ljudstvo toliko povprašuje: »Se ne dobi tukaj »Slovenski gospodar«? Tega bi si še pa kupil, saj je tako lep za brat!« Pa saj jih prihaja lepo število k nam in želimo, da bi jih prihajalo še več, v dokaz, da smo Konjičani ljubitelji dobrih katoliških časnikov.

Št. Janž pri Velenju. Dne 13. avgusta je prišlo obiskat naše gasilno društvo bratsko društvo iz Družmirja z 29 člani in 9 samaritan-kami. Ob 15. uri je bila gasilna vaja pri Stajnarju in pri sosednih posestnikih. Na znamenje požara je bilo z motorno in ročno brizgalno takoj na mestu in pokazalo, kaj premore izvežbanost in disciplina. Naše društvo je spoznalo še bolj, da je dandanes, ko je toliko požarov, še prav potrebno, ker: dvakrat reši, kdor hitro reši! In pa, da nam je v gašenje požarov neobhodno potrebna če ne motorna, pa vsaj ročna brizgalna. Vaja je tudi pokazala, da je dosti vode in je v tej suši niti dve brizgalni nista izčrpali. Bratsko društvo lepo zahvalimo za tako koristen in potreben nazoren nauk, ki ga je dalo ne le nam članom, ampak še bolj tistim, ki stoje ob strani. Organizirana pomoč je dvakratna pomoč.

Bele vode. Slovesno smo proslavili dne 27. avgusta t. l. Jernejevo lepo nedeljo. Pri procesiji in cerkvenih obredih sta poleg domačega župnika g. Klasinca sodelovala g. o. Inocenc, kapucin iz Celja, in g. Presnik, župnik iz Šmihela nad Mozirjem. Popoldan po večer-nicah pa je bila slovesna blagoslovitev nove ceste v Belih vodah. Isti so med drugim pri-

New-Jersey je dobilo kino-gledišče, ki je nekaj povsem novega. Lastniki avtomobilov se peljejo z vozovi v gledišče in si lahko ogledajo razne komade iz avtomobilov. Avtomobili se lahko postavijo v sedmerih polukrogih za gledalce določenega prostora. Ena rampa je višja od druge in radi tega je mogoč pogled na oder od vseh strani. Glas se razdeli po gledišču tako dobro, da je slišati zvočni film na oddaljenosti 100 m. Vsak večer se vršijo po tri predstave. Na sedmih rampah v polukrogu ima prostora 500 avtomobilov, ki se lahko udobno pripeljejo in odpeljejo.

»Oh, ta!« je rekla zmedeno. »To je — to je žagarjev tam doli. Pustite me, gospod Tim, jutri zopet pridem.«

»No, saj vendar ni vaš ženin?«

»Kaj še!«

»No, s kakšno pravico pa potem tuli čez naše dvorišče? Čakaj, tega nesramnega pobalina nasmučem!«

Dekle ga ni moglo zadržati; hitel je, spremljan po psih, ki sta besno lajala, k plotu in zakričal:

»Čemu pa kričiš, ti ušivec, na naše dvorišče? Kako se predrzneš —«

Tlesk! mu je priletel udarec z bičem! Tim se je opotekel.

»To se ti bo utepalo — v ječo prideš —«

Nov zamah je švignil čez plot, pa ni več zadel. Psi sta tulila, stari Grčar je pritekel čez dvorišče s sekiro, dekle pa je odfrčalo skozi vrata kakor da bi jo bil odnesel veter in je zlezlo k fantu na voz. Ta je divje mahnil po konjih in voz je odvihral po cesti.

Živa podoba! — Okameneli Tim s krvavo-

rdečo klobaso na obrazu, prestrašeni stari Grčar s sekiro v roki, obe pasji mrcini, upirajoč se s prednjimi tacami v vrata, ki sta jih hotela udreti

Končno sem se sklonil čez okno doli:

»Kaj pa se je zgodilo?«

Ko je zadonel moj glas, je dolga postava Timova oživila. Držal je roko pred levim licem in sopihal:

»Napad — milostljivi gospod! Napaden sem bil!«

»Ti?«

»Da. Mlada — mlada sorodnica gospoda Grčarja (pokazal je z roko na drvarja) je bila tu na dvorišču. Govoril sem z njo glede hrane za tegale — za gospoda Grčarja — tedaj pa se nenkrat pripelje mimo tista surovina. Razžalil je dekleta in ker sem jo hotel braniti, me je pobil na tla.«

»Na tla te je pobil?«

»Ne, na tla pač ne — toda udaril me je. Bojazljivo in zahrbtno je storil to izza plota, ki ga je prikrival — sicer — sicer —«

Dalje sledi.

sostvovali: g. dr. Potočnik, sreski podnačelnik iz Slovenjgradca, g. dr. Fr. Majer iz Šoštanja, kot zastopnik sreskega cestnega odbora, g. Zimšek, cestni tehnični izvedenec, in g. Ovčar, tajnik sreskega cestnega odbora v Slovenjgradcu. Po blagoslovitvi je župnik g. Klasinc spregovoril o delu in pomenu ceste; nato je govoril g. dr. Majer o veliki važnosti te ceste ter dal pohvalno priznanje g. Klasincu kot pionirju nove ceste, kojega glavna zasluga je, da se je to delo začelo in izvršilo. Izjavil je, da bo sreski cestni odbor v pogledu dovršitve in nadaljevanja te ceste moralno in gmotno sodeloval. V kolikor se za to delo javnost zanima, smemo upati, da se cesta kmalu dovrši v javno, za vsak promet sposobno cesto. Za to cesto so največ žrtvovali gg. Franc Klasinc, Zdravko Goličnik, Mihael Rezončnik in Jožef Stropnik. Ker so za cesto lastniki lesa najmanj žrtvovali, a ravno les zahteva trdne dovršitve ceste, zato se je uvedla prevozna taksa na les po 4 Din od kubičnega metra, kot sredstvo za dovršitev in vzdrževanje ceste. Ostali promet bo postal po dovršitvi ceste za vse svoboden. Mi gremo z delom odločno naprej.

Sv. Jurij ob južni žel. Dnevni »Slovenec« se dobi odslej pri ge. Žličarjevi v Katolič. domu. Stane samo 1 Din. Segajte po njem, kadar pridete k nam po opravkih. »Slovenec« je edina Loka pri Žusmu. Dne 13. avgusta je umrl v

Loki pri Žusmu posestnik in gostilničar g. M. Dobovišek. Pri hiši žalosti se je poslovil od njega z ganljivimi besedami posestnik g. Ivan Grobin, pri odprtem grobu pa g. Fr. Gajšek. Kako je bil pokojni priljubljen, je pokazal njegov pogreb. Bil je vedno dober zaščitnik revežev ter je v sili vsakemu rad pomagal. Vsi, kateri so ga poznali, ga bodo ohranili v dobrem spominu. Naj počiva v miru! Preostali iskreno sožalje!

ni naš katoliški dnevnik, ki prinaša najzanimivejše vesti iz domovine in tujine.

Trnovlje pri Celju. Z letino smo še prav zadovoljni, vremenskih nesreč nismo imeli, hvala Bogu! Za naš najvažnejši pridelek hmelj se obeta malo boljša cena kot zadnja leta. — Tisti revež Martin Počaj, ah kakor smo mu pravili: Tina, ki je bil pred kratkim od nekakega avtomobila povežen, je za posledicami umrl v celjski javni bolnici v 74. letu svoje starosti. Rojen je bil v Višnji gori pri Vojniku. Svoja mlada leta je preživel kot pastir in potem kot prihajal v Trnovljah preko 20 let. Včasih so se nekateri z njim pošalili. Kadar mu kaj ni bilo po volji, je takoj zameril ter se kregal, da se je razlegalo po celi vasi. Hodil je vsak dan v mesto in zvečer nazaj. Pogrešamo ga, ker je bil tako kratkočasen ter vsled tega splošno priljubljen. Svetila mu večna luč! G. Stožirju, pri katerem je rajni živel,

bodi ljubi Bog plačnik. — Tukajšnji godbeni odsek prostovoljnega gasilnega društva lepo napreduje ter že slovi s svojimi proizvajanj. Ustanavlja se tudi tamburaški zbor.

Lopata pri Celju. Prostovoljno gasilno društvo Lopata pri Celju priredi v nedeljo dne 10. septembra t. l. v šolskih prostorih v Šmartnem v Rožni dolini zanimivo »Materinsko srce«. Vsi prijatelji iger najljubše vabljeni. — Odbor.

Sv. Rupert nad Laškimi. Dne 19. avgusta je umrla po dolgem hiranju Frančiška Medved, vdova posestnica v Sv. Petru za potokom. 21. avgusta pa so našli zjutraj v njegovi sobici mrtvega Mihaela Kosec, samskega gostača v Konjicah. Sicer ga je smrt iznenadila, a dobri »apostolski Miha«, kakor so ga splošno imenovali, je bil pripravljen: lepo, pravično je delal in trpel in živel, zato se mu tudi smrti ni bilo bati. Še na svoje stare dni je, dasiravno težko bolan, rad lezel v cerkev, in pri službi božji pomagati, mu je bilo največje veselje. Sedaj pa dobri Miha gotovo v nebesih ministri! Počivaj mirno, vrli mož, večna luč ti naj svetli! — V soboto dne 19. avgusta je ponoči gorelo v Trobendolu pri posestniku ter čevljarju Alojziju Centrihu. Zgorelo je vse: hišni hram, hlev in kozolec. Pogorelec je bil zavarovan. Ker se sumi zlobni požig, je oblast vzela zadevo v roke!

Evharistična proslava treh dekanij.

Priča prelepe proslave v Šmarju pri Jelšah dne 3. t. m. nam piše: Kaj lepšega in veličastnejšega se tukaj še pač ni vršilo, kakor je bila letošnja proslava angelske nedelje. Obhajali smo evharistični kongres ali shod treh dekanij: kozjanske, rogaške in šmarske, tedaj celega šmarskega sreza, ki šteje nad 57 tisoč prebivalcev. Že v soboto popoldne si je naš trg nadel najbolj praznično obleko, ko pač menda nisi videl hiše brez zastave in cvetličnega okrasja ter priprav za vsesplošno zvečno razsvetljavo. Velika množica vernikov je spoštljivo pozdravila svojega nadpastirja pred cerkvijo, cvet naše mladine pa mu je v Katoliškem domu priredil izborna uspele akademije. Vrli mladeniči in mladenke, že večkrat sem vas videl na odru, pa tako se še niste postavili kako tokrat s svojim »Slehernikom«. — Dolgo zaželjena nedelja je prišla, na katero so se vse župnije s tridnevno pripravo pripravljale. S strahom pa smo se ozirali v nebo, ki nas je od zgodnjega jutra naprej vedno sumljivo rotilo ter nam dušilo upanje na prihod ljubih vernikov iz vseh treh dekanij. Tolažil nas je le še Bož, ki se ni maral pokriti. In glej! Vlaki iz obeh strani so nam napolnili ceste, na okrašenih vozih, tovornih avtobusih, kolih in peš je ob desetih došlo toliko ljudi, da ni bilo več za to proslavo določen prostor docela napolnjen. Na predi je bila kozjanska dekanija, na desni rogaška, na levi pa šmarska. Je bil to prizor, ki nam ne gre več iz spomina. Tam gori med župniščem in Gajšekom visoko postavljen, z venci in šopki preprežen obsejni oltar pod varno streho, ob njem zastave Marijinih družb, pred njim nad 40 gg. duhovnikov in bogoslovcev, lepa vrsta belo oblečenih, armada ognjegascv, tje doli do cerkve in okrajnega glavarstva in tje notri blizu do šole do 9000 ljudi, nad nami na pol jasno nebo, ki je tik pred 10. uro začelo oblake trgati in se je zvedrilo, na visokem mestu pri oltarju pa prevzvišeni g. knezoškof, ki s povsod slinim glasom navdušuje za iskreno češčenje presv. Evharistije, ki je edina rešitev iz sedanje krize. Nato pod milim nebom pontifikalna sv. maša, kakor se vrši le ob

največjih praznikih v mariborski stolnici, in med njo zbrano petje 170 pevcev pod vodstvom našega g. organista Kidriča ter srebrni glasovi pozaun. Z občudovanja vredno disciplino so se množice pokorile g. kaplanu Rančigaju in njegovemu štabu rediteljev ter se uvrstile v nad pol ure dolgo štiristopno procesijo po stari rimski preko travnikov tje na banovinsko cesto, rogaška dekanija s kostrivniško godbo in pevskimi zbori Sv. Križa, Kostrivnice in Sv. Ene naprej, za njimi kozjanski dekanat s pevskimi zbori iz Buč, Polja in Podčetrtega, ter župnije šmarske dekanije s pevskimi zbori iz St. Jurija, Šmarja, St. Vida, Ponikve, Sladke gore in Žusma. Najsvetejšemu so sledili zastopniki uradov, lepa vrsta ognjegascv in za ojačeno šmarsko godbo velika množica v najlepšem redu stopajočih žen in mladenk vseh treh dekanatov. Glasne molitve, z godbo spremljani »Povsod Bog«, zbrano petje, primerne koračnice, vzgledno obnašanje ljudskih množic med z zelenjem in cvetjem okrašenimi in razsvetljenimi hišami, koga to ni zganilo do globin srca! Sveti Rok, ki je na predvečer z 10 m visoko »monštranco« in z dvema z lampijoni razsvetljenima križema na vse strani naznanjal proslavo presv. Evharistije in našega odrešenja ter se nje drugi dan tudi sam udeležil s sv. mašo in pridigo g. župnika Sinko od Sv. Lenarta v Slov. goricah, nas je gledal veselo in pozdravljaj s svojim svečanim zvočenjem. — Kaj še le naj v trajni spomin zapišem o navdušujočem nagovoru g. dekana Gomiškega tako zjutraj pri skupnem sv. obhajilu mož in fantov, kakor še posebe po končani procesiji, o sklepni posvetitvi velikanske množice presv. Srcu Jezusovemu in o veličastnem prenosu Najsvetejšega v cerkev ob skupnem prepevanju naše himne »Povsod Bog«! Hvala večnemu Bogu za tako sveto veselje, hvala prevzvišenemu nadpastirju za toliko skrb in požrtvovalnost, hvala vnetemu duhovništvu za dušno pripravo in celjskemu g. opatu Juraku z njegovim spremstvom, hvala g. ravnatelju Jerebiču kot predsedniku lav. KA in hvala različnim oblastvom in še posebe trškemu

prebivalstvu in županstvu, ki nam je tako zadovoljno šlo na roko in še celo poskrbelo za prostore naših mnogoštevilnih vozil in za cestni promet po drugih straneh. Hvaležnih src se bomo prihodnjo nedeljo zopet zbrali pri Sv. Roku, da po stari navadi obhajamo sladko ime Marijino, nebeško Mater prosimo blagoslova in varstva in Boga zahvaljujemo, da nas je pred tremi leti čudežno obvaroval pretečega požara te slovite romarske cerkve in da nam je pripravil toliko duhovnega veselja na letošnjo angelsko nedeljo.

Viničarski vesnik.

Občni zbor viničarske organizacije. Iz vseh naših viničarskih krajev so prihiteli voditelji viničarske stanovske organizacije v nedeljo dne 27. avgusta t. l. na svoj 13. redni občni »Strokovne zveze viničarjev«, centrale v Ljutomeru. Po delegatih je bilo zastopanih skupaj 1340 članov. Občni zbor je vodil načelnik zveze, viničar tov. Mir Andrej. Prvi je poročal načelnik, ki je naglašal, da je delavec danes težko prizadet. Uspešna borba vseh delovnih stanov bo le potom strunna strokovna organizacija. Strokovna zveza viničarjev je svojim članom že mnogo pripomogla zboljšati njihov položaj. — Tajniško poročilo je podal zvezin tajnik tov. Rozman Peter. Strokovni del tega poročila se je pečal s težkim položajem viničarskega stanu, drugi del poročila pa se je bavil samo z zadevami organizacije. — Blagajniško poročilo je podal blagajnik tov. Kosič Franc, iz katerega je predvsem posneti, da je v centrali »Strokovne zveze viničarjev« v preteklem poslovnem letu bilo denarnega prometa 188.289 Din in da je bilo nič manj kakor 228 podpor izplačanih članom in od tega 14 posmrtnin. — Za nadzorstvo je poročal tov. Nedok Marko, da je vsaka revizija našla vedno vse v redu. — Izvoljeni so bili vsi dosedanjí tovariši: v načelstvo: Mir Andrej, Kosič Janez, Miklošič Martin, Tomažič Franc in Rozman Peter; za namestnike: Topličar Ignac, Vrbanič Joško, Rozman Martin in Ne-